

[Foged.]

de nyetablerede, hvorefter de ikke får det fradrag, de tidligere havde ret til, også bør tages op til revision.

Når den højtærede finansminister synes at være en lille smule forbavset over, at vi ikke vil stemme for lovforslaget, er der det at sige, at vi fik ingen indrømmelser under udvalgsarbejdet. Ligegyldigt om det var besparelser, der blev drøftet, eller direkte skattenedsættelser, var der ingen mulighed for forhandling. Derfor må udgangen naturligvis være, at vi ikke ønsker at stemme for lovforslaget.

Poul Møller: Det ærede medlem hr. Axel Sørensen gjorde en bemærkning om, at der ved gennemførelse af vort skatterefor-forslag først ville opstå balance mellem øgede udgifter for borgerne og skattelettelser ved indkomster på omkring 15 000 kr. Nu nikker det ærede medlem, det skal han egentlig være forsigtig med, for det kan han ikke vide noget som helst om. Det ærede medlem har måske tænkt på ganske specielle familier, dem, der bor i statslånhuse, og som får forhøjet deres statslånsrenter, men det er jo ikke flertallet af borgere, og derfor skal det ærede medlem ikke komme med en så kategorisk udtalelse. Det ærede medlem skal for øvrigt også tænke på, hvor store renterne er i disse statslånhuse, og hvor store skattenedsættelser der gives, inden han kaster sig ud i en sådan påstand.

Det ærede medlem hr. Niels Andersen kredser om beløbet på de 2 000 mill. kr., jeg havde nær sagt som forbryderen omkring åstedet. Det forstår man godt, for det er naturligvis ikke rart for medlemmer af retsforbundet at måtte erkende, at i de år, de har haft medansvar for regeringens førelse, steg skatteudskrivningen alene til staten med 2 000 mill. kr. Det er et nederdrægtigt tal for medlemmer af retsforbundet. Hvor mange taler de har holdt i tidens løb om, hvordan det er gået under andre regeringer, ved vi. Nu kom de selv til og skulle vise, at de kunne reducere skatteniveaet, og så

steg det mere end nogen sinde, nemlig med 2 000 mill. kr.; statens indtægter steg med 40 pct.

Dernæst siger det ærede medlem det samme som den højtærede finansminister: ja men det er ikke, fordi vi har skærpet udskrivningsloven, det er en følge af indkomststigningen. Den højtærede finansminister brugte en vending, som næsten burde gå over til at blive klassisk: det er ikke mig, men befolkningen, der har forøget statens indkomster. Som om nogen havde troet, at den højtærede finansminister kunne lægge 2 000 mill. kr. i statskassen! Det har jeg da ikke villet foregive! Hvis den højtærede finansminister har misforstået mig, må det enten skyldes min evne til at udtrykke mig, eller at den højtærede minister har en knippegod fantasi og en særlig evne til at misforstå folk. Den højtærede finansminister kender jeg så godt, at jeg ikke ville vove at påstå, at han var i stand til at betale 2 000 mill. kr. til statskassen; i så fald ville han ikke være stats- og finansminister. Selvfølgelig er det befolkningen, der har måttet betale disse 2 000 mill. kr. Selvfølgelig er det en konsekvens af, at man opretholder et progressivt indkomstskattesystem. Den højtærede stats- og finansminister er tilhænger af overgang til proportional beskatning, og den højtærede minister ved, at en overgang til proportional beskatning med ensartede skatteprocenter ikke ville have gjort det muligt for ham at gennemføre denne statsindkomststigning på 2 000 mill. kr.; med proportional beskatning havde man ikke kunnet tage mere og mere af befolkningens indtægtsstigning, for indkomstskatten ville have været låst fast i en fast procentsats, og så havde vi været i den lykkelige situation, at hvis staten skulle have mere end det, den faste procent ville indbringe, måtte man være kommet til folketinget og have stillet forslag om en højere procentsats. Progressionen har medført, at staten har kunnet få større og større indtægter, fordi befolkningens indkomster dels som følge af inflation, dels som følge af